1961
ଜାନୁଆରୀ 27

ପାଇଓନିୟର ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ପୌର ପରିଷଦ, ନାଗରକୋଏଲ୍

(ଏବଂ ସଂଯୁକ୍ତ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ)

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର, ଏମ. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ବୃତ୍ତି ଟିକସ- ଆଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ସମୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯଦି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ-ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ- ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ କ୍ଷମତା, ଯଦି ପୌରପାଳିକା "ବୃତ୍ତି" ର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କ୍ଷମତା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବ, ଟ୍ରାଭାଙ୍କୋର ଜିଲ୍ଲା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1116 (ମାଲାୟାଲମ୍ ବର୍ଷ 1116 ର ଅଧିନିୟମ XXIII) ର ଧାରା 16, 78, 91

ଟ୍ରାଭାଙ୍କୋର ଜିଲ୍ଲା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ (ମାଲାୟାଲମ ବର୍ଷ 1116 ର ଅଧିନିୟମ XXIII) ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା "ବୃତ୍ତି ଟିକସ" କୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ (1) ଆବଶ୍ୟକ ଅଧିସୂଚନା ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା, ବରଂ ଏହାର ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, (2) ଏହି ଆରୋପ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ତିରିଶ ଦିନର ଅବଧି ଆଇନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନଥିଲା ଯାହା "ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ଅବଧି ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା, ଏବଂ (3) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 78ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ କରାଗଲା, ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ, ପୌର ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ପରିଷଦର ସଂକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଧାରା 78 ର ପ୍ରାବଧାନରେ "ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମାସର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନକୁ ବାଦ ଦେଇ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ମାସର ନୋଟିସ୍ ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ "ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ "ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅବଧି" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଅବଧିକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଗରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

1961
ପାଇଓନିୟର ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ଼ ବନାମ ପୌର ପରିଷଦ, ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ବନାମ ଏକବଲ ଆଣ୍ଡ କୋ / [1945] 13 ଆଇ. ଟି. ଆର୍. 154 *ଏବଂ ଥମ୍ପସନ୍ ବନାମ* ଷ୍ଟିମ୍ପସନ୍, [1960] 3 ଅଲ ଇ. ଆର୍. 500, ବିଶିଷ୍ଟ ।

ପୌର ପରିଷଦ, କଡାପା ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ମରାଠା ରେଳ ଲିମିଟେଡ଼ (1929) ଆଇ. ଏଲ୍. ଆର୍. 52 *ମ୍ୟାଡ୍ 779, ଅମଲନେର ବରୋ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ବନାମ ପ୍ରତାପ ସ୍ପିନିଂ, ୱିଭିଂ ଏବଂ ମାନୁଫାକ୍ଚରିଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ଼, ଆମାଲନର, ଆଇ. ଏଲ୍.* ଆର୍. [1952] Bom. 918 ଏବଂ କାଲୁ *କରିମ ବନାମ ବ୍ରୋଚ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି (1927) ଆଇ.* ଏଲ. ଆର. 51 Bom. 764, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

ଧାରା 81 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା "ବୃତ୍ତି" ର ସଂଜ୍ଞା ବ୍ୟବସାୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : 1958 ର 499 ରୁ 502 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ।

1952ର ଏ. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 94,95,96 ଏବଂ 156ରେ ପୂର୍ବତନ ଟ୍ରାଭାଙ୍କୋର-କୋଚିନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 1956 ମସିହା ଜୁଲାଇ 13 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀ ଉପରେ ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜି. *ଏସ୍. ପାଠକ ଏବଂ* ଜି. ସି. ମାଥୁର (ଦେୱାନୀ ଅପିଲସଂଖ୍ୟା 58 ର 499 ରୁ 501) ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ପି. ଜର୍ଜ ଏବଂ ଏମ.* ଆର. କୃଷ୍ଣ ପିଲ୍ଲାଇ (ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 502/58 ରେ) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଟି. ଏନ୍. ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ ଆୟାର, ଆର୍. ଗଣପତି *ଆୟାର ଏବଂ* ଜି. ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ ।

1961 । ଜାନୁଆରୀ 27 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ପୂର୍ବତନ ଟ୍ରାଭାଙ୍କୋର-କୋଚିନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଚାରୋଟି ଅପିଲ ଅଣାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକରେ ବାଦୀ ଥିଲେ ଯେଉଁଥିରୁ ଏହି ଅପିଲଗୁଡିକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମସ୍ତ

ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ । ସମସ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ସାଧାରଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡିତ ଥିବାରୁ, ଗୋଟିଏ ରାୟ ଦ୍ଵାରା ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ ।

ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ତଥ୍ୟ ଏହିପରି । 1943 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 9ରେ, ନାଗରକୋଇଲ ପୌର ପରିଷଦ ଉତ୍ତରଦାତା, ତ୍ରାଭାଙ୍କୋର ଜିଲ୍ଲା ପୌର ଅଧିନିୟମ (ମାଲାୟାଲମ୍ ବର୍ଷ 1116 ର ଅଧିନିୟମ XXIII) ର ଧାରା 78 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଏହା ପରେ ଅଧିନିୟମ କୁହାଯାଏ । ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା, ଅନୁସୂଚୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ଏକ ବୃତ୍ତିଗତ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା 1943 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 26ରେ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ପରିଷଦର ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ନାମରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିସୂଚନାରେ କୁହାଯାଇଥିଲା :-

" ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବିରୋଧ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନୀୟ ପୌରପାଳିକା ସହରର ଯେକୌଣସି ବାସିନ୍ଦା ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏହି ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଲିଖିତ ଭାବେ ନିଜର ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିପାରିବେ ।

ଏହି ଅଧିସୂଚନା ଅଭିମାନୀ ନାମକ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କୌଣସି ଦୃଢ କଥନ କିମ୍ବା ଅଭିଯୋଗ ନାହିଁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେହି ଏହି କର ଉପରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ । 1944 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 12ରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 79 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ମାଲାୟାଲମ୍ ବର୍ଷ 1119 ର ଦ୍ଵିତୀୟାର୍ଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭରୁ ବୃତ୍ତି କର ଦେୟ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କରର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଏକ ନ୍ୟାସ, କୋଟ୍ଟାର ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଚେଟ୍ଟି ନିନାର ଦେଶିକବିନୟାଗା ସ୍ଵାମୀ 1946 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 10 ରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ସେହି ମକଦ୍ଦମାରୁ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ 502/1958 ଆସିଛି । ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ଯାହା ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ସାଧାରଣ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ, ନ୍ୟାସ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୃତ୍ତି କରୁନାହିଁ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏକ ଧାର୍ମିକ ନ୍ୟାସ ଏବଂ ଏହାର କୌଣସି ବୃତ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମକଦ୍ଦମା ମୁନସିଫ୍ ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଡିକ୍ରି ବିରୋଧରେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଅପିଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

1961
ପାଇଓନିୟର ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ଼ ବନାମ ପୌର ପରିଷଦ, ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ଼ କମ୍ପାନୀ କର ଲାଗୁ କରିବାର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ତିନୋଟି ମକଦ୍ଦମା ଆଣିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରୁ ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ଅପିଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 499 ରୁ 501 ଆସିଛି । ଏହି ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ସଂକଳ୍ପର ପ୍ରକାଶନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 78ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲା, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (1) ଏହା ପ୍ରତିବାଦୀ ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା; (2) ଯେଉଁ ଖବରକାଗଜରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ କରାଯାଇ ନଥିଲା; (3) ଅଧିସୂଚନାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ (4) ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ "30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ", ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ପୌର ପରିଷଦ ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଅପିଲରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାର ପରିଣାମ ହେଲା ଯେ ସମସ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ଅପିଲ ଉତ୍ତରଦାତା ପୌର ପରିଷଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଚାରୋଟି ଆବେଦନ ନେଇଥିଲା । ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟାଇ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏହି ଚାରୋଟି ଅପିଲ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ମକଦ୍ଦମାରେ ଅଣାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପିଲକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 499 ରୁ 501 ରେ, ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଛନ୍ତି (1) ଯେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ (2) ଯେ ନୋଟିସରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ "30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ", ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପୌର ପରିଷଦରେ ନଥିଲା ଏବଂ ଧାରା 79 ଅନୁଯାୟୀ ସଂକଳ୍ପର ବୈଧତାର ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଥିବାରୁ ସଂକଳ୍ପ ଉଲଂଘନ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ କର ଲାଗୁ କରିବା ବେଆଇନ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଉପରେ ସମଗ୍ର ତର୍କ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଛି ।

1961
ପାଇଓନିୟର
ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍)
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପୌର ପରିଷଦ,
ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ଏହି ଅଧିନିୟମ VI ଅଧ୍ୟାୟ କର ଏବଂ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଜଡ଼ିତ I ଧାରା 77 ରେ ବିଭିନ୍ନ କର ଗଣନା କରାଯାଇଛି ଯାହା ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ I ଧାରା 78 କର ଆଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୁଏ ଏହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :-

" ଧାରା *78* I କର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବା ଲାଗି ପରିଷଦର ସଂକଳ୍ପ I - କୌଣସି କର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରୁଥିବା କୌଣସି ପୌର ପରିଷଦର କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବ ଯେ କେଉଁ ହାରରେ ଏପରି କୌଣସି କର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯିବ ଏବଂ କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏହା ଆଦାୟ କରାଯିବ :

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କୌଣସି କର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁ କରିବା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟମାନ କର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଲାଗି ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ପରିଷଦ ଆମର ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏକ ନୋଟିସ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ଅତି କମ୍ ରେ ଗୋଟିଏ ମାଲାୟାଲମ୍ କିମ୍ବା ତାମିଲ ଖବରକାଗଜରେ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ନୋଟିସ ପ୍ରକାଶ କରିବ, ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅବଧି ସ୍ଥିର *କରିବ, ଯାହା ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ହେବ* ନାହିଁ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଆପତ୍ତି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ବିଚାର କରିବ I"(ଇଟାଲିକ୍ ଆମର) I

ଧାରା 78 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପରେ, ଏକ ପୌର ପରିଷଦ ଧାରା 79 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା କୁହେ :-

" ଧାରା 79 I ନୂତନ କର ଏବଂ ଶୁଳ୍କର ଅଧିସୂଚନା I -ଯେତେବେଳେ ଏକ ପୌର ପରିଷଦ ଧାରା 78 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏକ ନୂତନ ହାରରେ କୌଣସି କର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିବ, କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତୁରନ୍ତ ଆମ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ ଡ୍ରମ୍ ପିଟି ଯେଉଁ ହାରରୁ, ତାରିଖରୁ, ଏବଂ ଆଦାୟ ଅବଧି, ଯଦି ଥାଏ, ଯାହା ପାଇଁ ଏହିପରି କର କିମ୍ବା ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯିବ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ I

କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍, ପରିଷଦର ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :-

ପୌର ପରିଷଦ, "ଧାରା 16 । କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ । -ପୌର ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ -

(a) ପରିଷଦର ସଂକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ;

(b) କର ସଂଗ୍ରହରେ ସେହି ସଂସ୍ଥାର ସଂକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ହୋଇଥିବା ଅଗ୍ରଗତି ସମ୍ପର୍କରେ ପରିଷଦକୁ ଏପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧି ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଯାହା ପରିଷଦ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବ; ଏବଂ

(c) ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଆରୋପିତ କିମ୍ବା ପ୍ରଦତ୍ତ ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଏବଂ ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା, ଏବଂ ପରିଷଦର ମଞ୍ଜୁରି ପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ, ଏବଂ ଏହା ପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ସୀମା ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡିକର ଉପଯୁକ୍ତ ପୂରଣ ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବା ।

ଧାରା 16, ଯେଉଁଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷମତା ରହିଛି, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପରିଷଦର ସଂକଳ୍ପକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ଏବଂ ମଞ୍ଜୁରି ବିନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବେ, ଅନ୍ୟଥା ଅଧିନିୟମ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ପରିଷଦର ଆୟୁକ୍ତ ଏକ କର ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 78 ଅନୁଯାୟୀ ସଂକଳ୍ପର ଏକ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆପତ୍ତି ଜଣାଇବା ପାଇଁ ସମୟ ସ୍ଥିର କରିବା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ନଥିଲା ଯାହା ଉପରେ ଏହାର ଅଧିକାର ନଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଅଧିସୂଚନାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା "ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ" ଅବଧି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାଳନ ଥିଲା କି ନାହିଁ । ଯଦି ଏହା

ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସମୟସୀମା ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତା, ଯାହାର ଭଙ୍ଗ କରକୁ ବେଆଇନ କରିଥାଏ?

ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ଆବେଦନରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ତର୍କ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଅପିଲରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ତର୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେ ଧାରା 78 ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଆପତ୍ତି ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମାସର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅବଧି ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଯେହେତୁ "ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ" ଏକ ମାସର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅବଧି ନୁହେଁ, ଏହି ଧାରାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଲି ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରି, ସେ ବିଶେଷ କରି ସେହି ପ୍ରାବଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ : (1) " ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ "; (2)" ପ୍ରକାଶ କରିବା "; ଏବଂ (3)" ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅବଧି ସ୍ଥିର କରିବା ଯାହା ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । "ତର୍କ ଥିଲା ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଯେ ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁଡିକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମୂଳକ ନଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ "ପୂର୍ବରୁ" ଏବଂ " ହେବ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଧାରା 79 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ପୌର ପରିଷଦକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ "ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ସହିତ ପଢାଯାଇଥିଲା, ଏହା ଧାରାର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଇଙ୍ଗିତ ଥିଲା । ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏଥି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 78 ଏବଂ 79 କର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ଏବଂ ଯେହେତୁ କର ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଲାଗୁ ହେବା ପରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର କଠୋର ଅନୁପାଳନ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଯେଉଁ ସବୁ ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

"ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏକ ମାସର ସ୍ପଷ୍ଟ ନୋଟିସ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ଉଭୟ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନକୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଆଇନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ମାକ୍ସୱେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାରେ ଏହାକୁ ରଖିବା ପାଇଁ, ଦଶମ ସଂସ୍କରଣ, ପୃ. 351 :—

1961
ପାଇଓନିୟର ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପୌର ପରିଷଦ, ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

"...... ଯେତେବେଳେ. 'କମ୍ ନୁହେଁ' ବହୁତ ଦିନ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅଛି, ଉଭୟ ଅନ୍ତିମ ଦିନ ଗଣନାରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି,

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ତାହା କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାବଧାନର ଏହି ଅଂଶଟି ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କି ନାହିଁ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ପାଇଁ, ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଛି ତାହା ଦେଖିବା ସୁବିଧାଜନକ । ଧାରା 78 ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ପୌର ପରିଷଦର , ନୂତନ କର ଆଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାବଧାନରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏପରି ଏକ ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ ଏକ ନୋଟିସ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଏବଂ ପୌର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାରିତ ଏକ ମାଲାୟାଲମ୍ କିମ୍ବା ତାମିଲ ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତା'ପରେ ଆସେ ଆପତ୍ତି ଆହ୍ୱାନ କରିବାର ସମୟ । ରାଜପତ୍ର ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଖବରକାଗଜରେ ସୂଚିତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଉଭୟ ଜନସାଧାରଣ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି କର ଲାଗୁ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଦେବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅବଧି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ଏବଂ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଏବଂ ଏହା ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ଏକ ମାସ ହେବ । "ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ "ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅବଧି" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଯଦି ଆପତ୍ତି ଆହ୍ୱାନ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହା କେବଳ ପ୍ରାବଧାନରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅବଧିଠାରୁ କମ୍, ତେବେ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବ । ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଦେଶମୂଳକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନୁହେଁ ।

ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ବନାମ ଏକବଲ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ [1] ଭଳି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମାମଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 (2) ଅନୁଯାୟୀ 30 ଦିନର ନୋଟିସ (ଯେଉଁଥିରେ 30 ଦିନରୁ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ) କୁ କେବଳ ମନ୍ଦ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଏହା ତିରିଶ ଦିନର ସ୍ପଷ୍ଟ ନୋଟିସ ନଥିଲା, ତେଣୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେହି ନୋଟିସ କର ଅଧିକାରିତାର ଆଧାର ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ

[1] [1945] 13 I.T.R. 154

1961
ପାଇଓନିୟର
ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍)
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପୌର ପରିଷଦ,
ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ଉପରେ କର ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଆଇନଗତ ନୋଟିସ ଏକ ବାଧ୍ୟତା ଏବଂ ଏହା ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ସେହିଭଳି, ଭଡ଼ା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । *ଥମ୍ପସନ ବନାମ ଷ୍ଟିମ୍ପସନ (*[2]*)* ମାମଲାରେ ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ଯେ ସାପ୍ତାହିକ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ପରିସର ଖାଲି ପାଇଁ ଅତିକମରେ ଚାରି ସପ୍ତାହର ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯିବ ଏବଂ କେବଳ ଏକ ସପ୍ତାହର ସମୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଏହା ଏକ ମନ୍ଦ ନୋଟିସ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଚାରି ସପ୍ତାହର ନୋଟିସ୍ ଏକ ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଅତୀତରେ ଚାରିଟି ସ୍ୱଷ୍ଟ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚାରିଟି ସ୍ୱଷ୍ଟ ସପ୍ତାହ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିଶ୍ଚିତତା ଆସିପାରିବ । ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ, ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଯାହା କର ବିଧାନ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା, *ପୌର ପରିଷଦ, କଡାପା ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ମହରଟ୍ଟା ରେଳବାଇ ଲିମିଟେଡ (*[1]*), ଦି ବରୋ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଅଫ୍ ଅମଲନର ବନାମ ପ୍ରତାପ ସ୍ପିନିଂ, ୱିଭିଂ ଆଣ୍ଡ ମାନୁଫାକ୍ଟରିଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ, ଅମଲନର*[2] *ଏବଂ କାଲୁ କରିମ ବନାମ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଅଫ୍ ବ୍ରୋଚ (*[3]*);* ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଧାନ କଠୋର ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ *ଏବଂ* ଆଇନଗତ ଭାବେ କର ଲାଗୁ କରିବା ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ଯେଉଁ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷା ଏବଂ ହାସଲ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ବିଚାରକୁ ନେଇ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯେପରି ଆମେ ଉପରେ କହିଛୁ, "*ଏକ* ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଉଭୟ ମାସର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଦିନକୁ ବାଦ ଦେଇ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ମାସର ପ୍ରଦାନକୁ ସୂଚିତ କରେ । କେବଳ ସେହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯାହା ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ *ଥମ୍ପସନ ବନାମ ଷ୍ଟିମ୍ପସନ (*[4]*)* ରେ ଲର୍ଡ ପାର୍କରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଲାଗୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ତାହା ହେଉଛି : ଏହି ପ୍ରବଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ କ "ଣ ? କର ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ପୌରପାଳିକାର କ୍ଷମତା ଆପତ୍ତି ପାଇଁ ନୋଟିସ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ । କର ଲାଗୁ କରିବାର କ୍ଷମତା ଆଇନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି; ଆପତ୍ତି ଆହ୍ୱାନ ଏବଂ

---

[2] [1960]3 All E.R. 500
[1] (1929) I.L.R. 52 Mad. 779
[2] I.L.R. (1929) BOM 918
[3] (1927) I.L.R. 51 Bom. 764
[4] [1960] 3 All E.R. 500

1961
ପାଇଓନିୟର ମୋଟରସ୍
(ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପୌର ପରିଷଦ,
ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ପ୍ରକାଶନ ନୋଟିସର ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ । ଏହି ଅଧିସୂଚନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟତର ମୂଲ୍ୟାୟନ ପ୍ରଦାନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ *ଠାରୁ ଆପତ୍ତି ଆହ୍ୱାନ* କରିବା । ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ନିଜେ "ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରେ । "ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ" ଏବଂ "ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ନୁହେଁ" ଏକତ୍ର ପଢ଼ିବା, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବିଧାନସଭା ରେ କେବଳ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଯୋଡିଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏକ ମାସରୁ କମ୍ ସମୟ ସ୍ଥିର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବ୍ୟତୀତ ସମଗ୍ର ଅବଧି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାକୁ ପୌର ପରିଷଦ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭାଗରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ 499/501/58 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ କର ଆଦାୟର ବୈଧତା ଉପରେ ଅଧିକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଧାର ଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ କେବଳ ମୋଟର ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବାରୁ ଏକ ବୃତ୍ତି ଚଳାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କୌଣସି ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲାର ବିବୃତିରେ ନିଆଯାଇନଥିଲା ।ତେଣୁ ଏହାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91ରେ ବୃତ୍ତିର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ,ଏଥିରେ କୌଣସି ସାର ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ବ୍ୟବସାୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ରାୟ ଦେବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଏବଂ 1958 ର 499 ରୁ 501 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନୋଟି ଅପିଲ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଛି, ଗୋଟିଏ ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 502/1958କୁ ଆସିବା, ଅର୍ଜିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନ୍ୟାସ ଏକ ଧାର୍ମିକ ନ୍ୟାସ ଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ବୃତ୍ତି ଅନୁସରଣ କରୁନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91ରେ ବ୍ୟବହୃତ "ବୃତ୍ତି" ଶବ୍ଦର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦୀ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଢଙ୍ଗରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା :

" ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା କର ଲାଗୁ ବେଆଇନ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ କି ?

1961
ପାଇଓନିୟର ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପୌର ପରିଷଦ, ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ଯଦିଓ ଧାରା 91ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ତଥାପି ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲରେ ନ୍ୟାସ ଏକ ବୃତ୍ତି ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲା କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ହଜି ଯାଇଥିବା ମନେହୁଏ । ଏହା ହେଉଛି ଏହି ବିଷୟ ଯାହା ନ୍ୟାସ ପାଇଁ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା; ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 91 ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏକ ଧାର୍ମିକ ନ୍ୟାସ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର କୌଣସି ବୃତ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ନାହିଁ । ଏହା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ଯାହା ଆମ ମତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେହେତୁ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେଇନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲକୁ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣାଣି କରିବା ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ରାୟରେ ଯାହା କିଛି କୁହାଯାଇଛି ତାହା ଅପିଲକାରୀ ନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ମତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 502/1958 କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମାମଲା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ୍ ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ହେବ ।

ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 499 ରୁ 501 ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 502 କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ମାମଲା ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହେଲା ।

1961
ପାଇଓନିୟର ମୋଟରସ୍ (ପ୍ରାଇଭେଟ୍) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ପୌର ପରିଷଦ, ନାଗରକୋଏଲ୍
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।